

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **EuroStar Brno spol. s r. o.**, se sídlem Úpatní 524/64, Brno, zastoupeného Mgr. Petrem Poláchem, advokátem se sídlem Bezručova 52, Blansko, adresa pro doručování: Koliště 55, Brno, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústředního ředitele České obchodní inspekce ze dne 21. 9. 2006, č. j. 6898/3000/2006/No/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2008, č. j. 7 Ca 338/2006 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše označeným rozhodnutím ústřední ředitel České obchodní inspekce zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského ze dne 28. 6. 2006, č. j. 75/30/06, kterým byla žalobci pro porušení povinnosti stanovené v § 13 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, uložena pokuta ve výši 6000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Žalobu, kterou žalobce brojil proti rozhodnutí odvolacího orgánu, městský soud zamítl rozsudkem ze dne 30. 1. 2008.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas blíže neodůvodněnou kasační stížnost.

Usnesením ze dne 2. 6. 2008 (č. l. 50) městský soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá. Stěžovatel byl poučen o následcích spojených s nevyhověním výzvě. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 24. 6. 2008. Ve stanovené lhůtě ani později však stěžovatel vady podání neodstranil, ani nepožádal o prodloužení této lhůty.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel usnesení napadá, přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat konkrétní, tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná, tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Ze znění kasační stížnosti však musí být seznatelné důvody, které odpovídají zákonným kasačním důvodům.

V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti neoznačil žádné důvody. Neuvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, se soud dopustil, v čem případně spočívala zmatečnost řízení před soudem nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, je však stíženo nemožností kasačního přezkumu. Nejvyšší správní soud nemůže namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat vady, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Podání stěžovatele tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, městský soud ho proto správně vyzval k odstranění vad. Tato výzva byla sice svým obsahem poněkud strohá, nicméně stále, a to i s ohledem na kvalifikované právní zastoupení stěžovatele, jasná a srozumitelná. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě, resp. ani v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), chybějící náležitost kasační stížnosti nedoplnil. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně
senátu